

Jak se učí angličtina a němčina na 1. stupni waldorfské školy

Kdy: **24. 4. 2006, 13:15 - 16:30**

Kde: **Pedagogická fakulta UP - učebna P27 |**

Lektor: **Mgr. Daniela Petrová** - učitelka ZŠ Svobodná, Písek

Tématem workshopu jsou metodické a didaktické postupy výuky jazyků v 1. – 5. třídě, cíle výuky jazyků, praktické ukázky. Studenti se seznámí se základními principy a cíli výuky jazyků na 1. stupni waldorfské školy. Budou vedeni k pochopení metodických a didaktických postupů vyučování. Seznámí se se strukturou vyučovací hodiny, obsahem i konkrétní aplikací obsahu v praxi. Budou zasvěceni do metodiky čtení a psaní ve 4. a 5. třídě waldorfské školy.

Z průběhu workshopu...

Whisky-fisky, hippity-hop, whirly twirly, round and round

Spletl-li by si někdo toho dne na Pedagogické fakultě dveře a vpadl omylem do učebny 27, pomyslel by si, že je přinejmenším přepracovaný. Spatřil by totiž čtyři desítky dospělých lidí s vyceněnými předkusy a vytrčenýma rukama odříkávající jakýsi cizojazyčný text za neposedného, až tékavě epileptického pobíhání sem a tam. Ovšem hned jak by ho vzkřísili, jistě by mu nějaká dobrá duše vysvětlila, že tu jen probíhá workshop paní učitelky Daniely Petrové "Jak se učí angličtina a němčina na 1. stupni waldorfské školy".

Tento zmatený nebožák by se stal svědkem úseku, v němž účastníci odříkávali za názorného pohybového doprovodu rozvernou anglickou říkanku o skotačivé veverce. Choreografii k ní si workshopanti sestavili sami, inspirováni říkankami paní učitelky, při nichž křepčili o chvíli předtím.

Ta během workshopu zpravila budoucí a stávající pedagogy o tom, jakou formou učí děti na waldorfské škole cizím jazykům ona, a současně jim umožnila si dvě takové hodiny (jednu německou a jednu anglickou) prožít.

Seznámila všechny nejprve s teoretickými figly pro zpestření a zefektivnění vyučování a přiblížila koncepci waldorfské pedagogiky. Kromě tradiční prožitkovosti, zábavnosti a názornosti je její součástí také to, že se děti učí cizí jazyky už od první třídy, a to hned dva. Podle Daniely Petrové je to ta nejlepší cesta k tomu, aby se žáci s jazyky opravdu sžili. Právě takhle se jimi prý naučí dýchat a budou jim připadat stále méně a méně cizí. Otálení tradičních osnov našeho školství, které nasazují první cizí jazyk teprve v páté třídě a druhý až žalostně pozdě na konci základní školní docházky, je tak jen nehorázným mrháním času a příležitostí. Nejnadšenější do získávání nových zkušeností a znalostí je dítě do devíti let. Během tohoto období funguje v tomto ohledu takřka jako savá houba. S každým dalším rokem navíc je pak osvojování si čehokoli stále náročnější.

Po rozlícení se nad tímto faktem se všichni upokojili praktickými činnostmi z hodin angličtiny a němčiny na waldorfských školách. Odříkávali cizojazyčné říkanky a zpívali cizojazyčné písničky. To vše za nápaditého motorického doprovodu, během něhož se stávali nejen veverkami, ale také hladovými medvědy, pracovitými trpaslíky či čerstvě

vylíhnutými ptáčky. Házeli si navzájem pytlíkem a vyměňovali si základní cizí fráze. Tancovali a všelijak dováděli.

Po workshopu jsem vážně zalitoval, že i na mě nešli ve škole touto cestou. Umím jen anglicky, a to ještě ne zdaleka tak dobře, jak bych chtěl. Němčinu jsem nezročil nikdy, protože ta byla mým druhým cizím jazykem a přišel jsem s ní poprvé do kontaktu až ve svých čtrnácti letech. Kdybych už odmala ve škole slýchal a reprodukoval anglické a německé básničky a písničky, hrál potřebné hry a činil první konverzační krůčky, možná bych teď spekoval a sprechtil, až by uši přecházely. No, co už? Snad jen... *Damned! a Verdammt!*

Jiří Charvát

